

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPP.144.2025

Warszawa, 13 lutego 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,
przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** wobec komisyjnego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o radcach prawnych (druk nr 1963).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Sprawiedliwości do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Stanowisko Rządu
wobec komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o radcach prawnych
(druk nr 1963)

Zakładana w komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o radcach prawnych (druk nr 1963) nowelizacja ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, zwanej dalej „ustawą”, jest – zgodnie z treścią uzasadnienia – odpowiedzią na potrzebę dostosowania obowiązujących przepisów do dynamicznie zmieniających się warunków społeczno-gospodarczych oraz zapewnienia spójności regulacji z obowiązującymi przepisami prawa unijnego. Projekt przewiduje uporządkowanie zasad przetwarzania danych osobowych przez radców prawnych, umożliwienie Krajowej Izbie Radców Prawnych zawierania na rzecz radców prawnych grupowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, wprowadzenie zmian w zakresie wykonalności prawomocnych i kończących postępowanie orzeczeń Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, a także zaostreżenie zasad odpowiedzialności za bezprawne używanie tytułu zawodowego „radca prawny”.

Rada Ministrów pozytywnie ocenia kierunek zmian zaproponowanych w projekcie i – z zastrzeżeniem poniższych kwestii – opowiada się za kontynuowaniem prac legislacyjnych nad nim.

1. Projektowany art. 35¹ ust. 6 ustawy może budzić wątpliwości co do statusu i zakresu odpowiedzialności osoby skreślonej z listy aplikantów, która uzyskała co prawda wpis na listę radców prawnych, jednakże nie nabyła jeszcze prawa wykonywania zawodu radcy prawnego, a podejmuje określone czynności procesowe. Rozwiązaniem tej sytuacji mogłoby być wskazanie w ustawie momentu, w którym aplikant radcowski jest skreślany z listy aplikantów z uwagi na wpis na listę radców prawnych. Wpis na listę radców prawnych może być bowiem interpretowany różnie: z chwilą podjęcia uchwały lub z chwilą braku złożenia sprzeciwu od wpisu przez Ministra Sprawiedliwości.

Rozważyć jednak trzeba, czy interwencja legislacyjna jest w tym przypadku nieodzowna. Jak wynika z praktyki niektórych okręgowych izb radców prawnych, aplikanci są często skreślani z listy dopiero po uprawomocnieniu się wpisu na listę radców prawnych i złożeniu ślubowania. Ustawa nie przesądza bowiem momentu, kiedy skreślenie z listy ma być dokonane, a wskazuje jedynie przesłanki skreślenia.

2. Ponownej analizy wymaga również propozycja zawarta w projektowanym art. 74² ustawy, który przewiduje karę ograniczenia wolności albo grzywny do 100.000 zł w przypadku posługiwania się przez osobę nieuprawnioną tytułem zawodowym „radca prawny”. Należy wskazać, że równolegle są prowadzone prace nad komisyjnym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze (druk nr 1962), w ramach których, za analogiczny czyn, zaproponowano nie tylko inne ustawowe zagrożenie – karę grzywny do 50.000 zł, ale również prawidłowo dodano przepis o rozpoznawaniu sprawy w trybie ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Jak się wydaje nie ma podstaw do różnicowania odpowiedzialności karnej za nieuprawnione posługiwanie się tytułem zawodowym „adwokat” lub „radca prawny”. Rozwiązania przewidziane w tym zakresie w odniesieniu do adwokatów i radców prawnych powinny być analogiczne.